

## ԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆԸ

«Մարդու կեանքը կախում չունի իր ամբարած հարստութենէն (Ղկս. ԺԲ. 15)

Այսօր առաջին կիրակին է Յիսնակաց. ուստի յիսուն օրեր ետք, պիտի դիմաւորենք Քրիստոսի Սր. Մենդեան փառաւոր տօնը:

Արդ՝ հոգեւոր ուխտագնացութիւն կը կատարենք: Յիսնակաց իւրաքանչիւր կիրակին մեզի պիտի հրամցուի Ճաշու Աւետարանէն, հոգեւոր կրթութեան համար յատուկ առակներ: Այսպէս՝ Ա.- Ագահ մեծահարուստին առակը, Բ.- Անպտուղ բզնիի առակը, Գ.- Կոշունի առակը, Դ.- Հաւաւտը եւ Պարտականութիւնը, Ե.- Փարիսեցիի եւ Մաքաւորի առակը, Զ.- Մեծութիւնը՝ խոնարհութեան մէջ:

Արդ՝ կը սկսինք «Ագահ մեծահարուստի առակով»: Պէտք է ըսել որ Աստուածաշունչի, մանաւանդ Աւետարաններու պատգամները, քարոզները եւ առակները միշտ իրենց այժմէականութիւնը պահած են քսան դարեր շարունակ, ինչպէս անցեալին հետաքրքրական եղած են, նոյնպէս այսօր՝ ա՛յլ անլի: Սա ինքնին կը փաստէ թէ Աստուածաշունչը՝ Սրբազան Գիրք մըն է, որ յաւիտեականութեան համար գրուած է:

ա.- Ագահ մեծահարուստին առակը. (Ղկս. ԺԲ. 19-21)

Երկու եղբայրներու ընտանեկան ժառանգութեան բաժանումի առեմ, ստեղծուած ագահութեան առիթ՝ Յիսուս ըսաւ. «Նայեցէ՛ք եւ զգուշացէ՛ք ագահութենէն. որովհետեւ մարդու կեանքը կախում չունի իր ամբարած հարստութենէն»: Ասոր համար հետեւեալ առակը պատմեց.- «Հարուստ մարդու մը արտերը առատ բերքեր տուին. ան մտէն ըսաւ.- Ի՞նչ ընեմ, քանի որ

բերքերս դնելու տեղ չունիմ: Բայց գիտեմ ընելիս. կը քանդեմ շտեմարաններս եւ անլի մեծերը կը շինեմ: Եւ կ'ըսեմ. Անձն իմ, շատ բարիքներ ունիս, երկար տարիներու համար ամբարած. հանգչէ, կեր, խմէ եւ ուրախ եղիր: Բայց Աստուած ըսաւ անոր. Անմիտ, այս գիշեր իսկ ի ու հոգիդ էնքմէ պիտի պահանջեմ, իսկ այդ պատրաստածդ որո՞ւ պիտի մնայ: Այսպէս է նաեւ պարագան անոր, որ իր անձին համար գանձ կը դիզէ եւ Աստուծով չի հարստանար»:

բ.- Ագահութիւնը ի ծնէ մարդու մէջ.- Սկզբնական մեղքով մարդ արարածը ժառանգուած է ագահութիւնը իր մէջ, որ մահաշուն մեղքերէն մին է, ինչպէս սպանութիւնը, պռոնկութիւնը, գողութիւնը, եւլն.:

գ.- Ագահ մարդուն նկարագրեր.- Ագահ մարդը իր անձին երանի կու տայ եւ ճշմարտութիւնը չի սիրեր եւ կ'անարգէ (Սղմ. Ժ. 9): Ագահութեան անձնատուր եղողները կ'ըլլան արծաթասէր, ամբարտաւան, հպարտ, հայեոյիչ, ծնողներու անհնազանդ, անգութ, մատնիչ եւ հանդուսէր, եւլն.: «Ագահ մարդը իր տունը միշտ խռովութեան մէջ կը ձգէ.» կ'ըսէ Սողոմոն իմաստունը (Առկ. ԺԵ. 27):

Իսկ Ամբակում մարգարէն վա՛յ կը կարդայ ագահին վաստակին համար. «Վա՛յ անոր, որ իր տան համար չար ագահութեամբ կը վաստակի» (Ամբ. Բ. 9):

դ.- Ագահներուն դժբախտ վախճանը: Իսրայէլի դատաւորաց շրջանին, Հեղի Բահանայապետը երկու որդիներ ունէր՝ Ոփնի եւ Փեներէս, որոնք դատաւորութիւն

կ'ընէին իրենց հօր ծերութեան ժամանակ, սակայն իրենց պաշտօնին մէջ, շատ ազահուրիւն ընելով՝ ժողովուրդին գայթակղութիւն կը պատճառէին, ինչպէս նաեւ իրենց ապօրէն կենցաղով: «Ժողովքի Ա. Խորանին առջեւ խումբերով ժողովուած՝ կ'ինքնու հետ կը պառկէին, եւ ասիկա ամէն ժողովուրդը կը լսէր» (Ա. Թագ. Բ. 22): Թէեւ Հեղի կը խրատէր իր որդիները, բայց թոյլ կերպով, անոր համար, Աստուած պատժեց Հեղին, ինչպէս նաեւ անոր որդիները, որոնք սպաննուեցան Փղշտացիներէն, պատերազմին, մէկ օրուան մէջ (Ա. Թագ. Դ. 17): Նմանապէս Սամուէլ մարգարէին երկու որդիները՝ Յովել եւ Արիա, որոնք իրենց հօր ճամբուն մէջ չ'ալեցին, այլ ազահուրիւն ճամբուն հետեւելով՝ կաշառք կ'առնէին եւ իրաւունք կը ծնէին (Ա. Թագ. Ը. 3): Աստուած պատժելու համար գիրենք՝ իրենց տեղ իրրեւ թագաւոր ընտրեց Բենիամինի ցեղէն Սաուլը, որ առաջին թագաւորը եղաւ Իսրայէլի ժողովուրդին:

Ե.- Այսպարուս մարդոց խաւալը.- Ագահ մեծահարուստին առակը որքան յար եւ նման է այս օրուան մարդկութեան նկարագրին: Որովհետեւ մարդոց կեանքին գլխաւոր միակ նպատակը եւ իտէալը արծաթսիրութիւնը կամ ազահուրիւնն է: Մարդիկ մոլեգնած վիճակ ունին. ամէն մարդ «ազահուրեամբ եւ խորամանկութեամբ հնարուած խօսքերով մարդոց վաճառաշահութեամբ կը զբաղին»: Իրենց ազահուրեան համար ամէն տեսակ պղծութիւններ կը կատարեն, անասնական ալիւր կը կերցնեն կենդանիներուն, որոնցմէ յառաջ կու գան հիւանդութիւններ եւ մահեր: Այսօր, Եւրոպայի մէջ, մարդիկ վախ ու սարսափի եւ *Psychose* հոգեւտագնափի մէջ են: «Խենթ կոլեր»ու *vache folle* հիւանդութեան պատճառաւ, մանէն չեն կրնար ուտել,

ոչ ալ՝ ձկնեղէն, որովհետեւ ծովն ալ ապականած է քարիւղ փոխադրող նաւերու խորտակումին պատճառաւ: Հակառակ այսօրան վտանգներու եւ հիւանդութիւններու, մարդիկ, կարծես, աւելի եւս ագահ կը դառնան, գէշ խաղամուղներու հոգեբանութեամբ: Աստուած մեզ պահէ եւ պահպանէ աւելի գէշ օրերէ:

Գ.- Ազահուրեան վնասները.- Այն մարդը որ իր ամբողջ յոյսը իր հարստութեան վրայ դրած է, վերջաւորութեան միշտ յուսախար եղած է: Մանաւանդ երբ ժախորդութիւն կամ սնանկութիւն պատահի՝ այն ատեն ջղագարութիւն կ'ունենայ կամ ալ անձնասպան կ'ըլլայ: Գիտենք թէ «Ամէն չարեաց արմատը ազահուրիւնը կամ արծաթսիրութիւնն է», որուն «Մի քանիներ անձնատուր ըլլալով՝ հաւատքէ մոլորեցան եւ իրենց գիրենք դատապարտեցին շատ ցաւերու» (Ա. Տիմ. 2. 10), կ'ըսէ Պօղոս Առաքեալը: Որովհետեւ «ագահ մարդը կրնայ ամէն տեսակ պղծութիւն գործել», ինչպէս վերը տեսանք: Ասոր համար, Առաքեալը եփեսացուց եկեղեցիին կը յորդորէ. «Ազահուրեան անունն անգամ թող չ'իշխի ձեր մէջ» (Եփ. Ե. 3): Ինչո՞ւ. «Որովհետեւ ազահները Գրիստոսի եւ Աստուծոյ թագաւորութեան մէջ ժառանգութիւն չ'ունին» (Եփ. Ե. 5, Ա. Կրթ. 2. 10):

Է.- Աստուծոյ պարգեւն է՝ մարդու մը իր հարստութենէն ու տեղը եւ իսկելը.- Թիւրիմացութիւն կամ սխալ հասկացողութիւն չ'ըլլայ: Առաքեալը երբեք չի դատապարտեր արդար վաստակուած հարստութիւնը. որովհետեւ «արդար հարստութիւնը Աստուծոյ պարգեւ է», ինչպէս գրուած է (Ժող. Գ. 13): Նոյն ատեն ալ ցոյց կու տայ անոր ահաւոր վտանգները, որուն հետեւանալով մարդ արարածը իր վստահութիւնը կը

հիմնէ նիւթական ապահովութեան վրայ՝ փոխանակ զայն հաստատելու հաւատքին մէջ: Աստուածապաշտը այն է որ գոհանալ եւ քաւարարուիլ գիտէ իր ունեցած նիւթական բարիքներով՝ ընդունելով զանոնք որպէս պարգեւ Աստուծոյ շնորհէն: Ազահութենէն ազատուելու միակ դարմանը՝ Յիսուս Գրիստոսի սէրն է որ կրնայ հզօրապէս արմատախիլ ընել չարիքի աղբիւրը՝ արծաթասիրութիւնը: Անշուշտ, այսօր ալ պիտի գտնուին մարդիկ, երբ այսպիսի քարոզներ լսեն՝ կրնան հեզմել, ինչպէս ժամանակին «Փարիսեցիները, որոնք արծաթասէր էին, երբ Յիսուսի քարոզները կը լսէին՝ կը ծաղրէին զինք» (Ղկս. ԺԶ. 14):

Բ.

#### ԱԳԱՀՈՒԹԻՒՆԸ ԱՏՈՂ ՄԱՐԴԸ

ա.- «Ազահութիւնը ատող մարդը միշտ կը փնտռուի Տիրոջմէն» (Ել. ԺԸ. 21): Պօղոս Առաքեալը ազահութիւնը ատող անձ ըլն էր: Նիւթական կարօտութեան ժամանակները, իր ապրուստը ճարելու համար կը բանէր վրանագործութեամբ, որպէս զի ծանրութիւն եւ ճանճրութիւն չտայ իր հիմնած եկեղեցիներուն (Ա. Կրթն. Թ. 7-17), թէեւ իր արդար իրաւունքը եւ պաշտօնն էր Աւետարանէն ապրիլ, քայց չըրաւ երբեք (Բ. Կրն. ԺԲ. 13-14: Ա. Թես. Բ. 7: Բ. Թես. Գ. 8): Ասոր համար Յիսուս զինք ընտրեց երբ քրիստոնեաները կը հալածէր եւ երեսցաւ

իրեն, Դամասկոսի ճամբուն վրայ (Գրծ. Թ. 9-7): Ազահութիւնը ատող մարդը իր գերագոյն հաճութիւնը կը գտնէ Աստուծոյ օրէնքին մէջ, կ'ըսէ սաղմոսեգրուն (Սղմ. Ա. 2), որովհետեւ ան միշտ երկնաւոր Հօր ողորմութեան կ'ապաւինի, քանի որ «Ամէն բարիք եւ ամէն կատարեալ պարգեւ վերէն է՝ յոյսի Հօրմէն որ կ'իջնէ» (Յակ. Ա. 17): Ուստի կերակուրի եւ հագուստի համար հոգ պէտք չէ ընել, ոչ ալ կեանքը եւ ապրիլը՝ կերակուրէն եւ հագուստէն աւելի պէտք է սեպել: Եթէ Աստուած ազաւաներուն հոգ կը տանի, որոնք ոչ կը սերմանեն եւ ոչ ալ կը հնձնեն, ոչ իսկ շտեմարաններ ունին, որչա՛փ աւելի պիտի հոգայ մեզ, որ Աստուծոյ որդիներ ենք, եւ մանաւանդ՝ յարութեան որդիներ» (Ղկս. Ի. 36): Ասոր համար Յիսուս կը քարոզէ մեզի որ մեր առաջին եւ ճշմարիտ հարստութիւնը եւ գանձը պէտք է փնտռենք որ երկինքի թագաւորութիւնը եւ անոր արդարութիւնն է:

բ.- Պօղոս Առաքեալի յորդորանքը՝ Առաքեալին յորդորանքով աւարտենք այս գլուխը.

«Ազահ բարեքն չունենաւ. եւ ինչ որ ձեռք քերած է՝ քաւարաբ համարեցէք. որովհետեւ Տէրը ինք ըսաւ.՝ Երբեք բեզ պիտի չթողում եւ երբեք բեզ պիտի չլինեմ» (Եբր. ԺԳ. 3): Ամէն:

ՎԱԶԷ Ծ. ՎՐԴ. ԻԳՆԱՏԻՈՍԵԱՆ